

всегдашина и вредителна праздность.

428. Погрѣшки-те на языка причинявать повече зла, нежели что причинява паденіе-то, зачто-то глава-та е, коя-то заплаща погрѣшки-те на языка, но паденіе-то съ размышленіе-то ся воспрепятствува;

429. Най-добръ человѣкъ е оный, кой-то чини добро на другы-те.

430. Весна трудно еда содѣлашъ мудръ несмысленаго и одного певѣка, зачто-то несмысленость-та му прави го да вѣрува, че знае повече отъ оногова, кой-то го учи.

431. Повече-го пріятели приближавать при тебе, за да станатъ сопричастници на твоя-та трапеза, и аbie почто узнаять че твоето имѣніе ся умалява, напущать тя.

432. Но-добрѣ е да чинишъ добрины, и да говорять за тебе злѣ, нежели да си золь, и да говорятъ добрѣ за тебе.

433. Доста е една кѣща, и ястіе за единъ день, понеже ако бы человѣкъ умрѣлъ по пладне, остава му излишно (зіянде) половина-та отъ ястіе-то.

434. Сребролюбивый е една особа проклята, толкова близу при свѣта, колко-то е близу и при вѣра-та (религія), зачто-то е врагъ ма всы-те бѣдны.